

Sygnatura akt VI Ka 1220/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **28 lutego 2017** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Arkadiusz Łata (spr.)

Sędziowie SSO Agata Gawron-Sambura

SSO Grzegorz Kiepusa

Protokolant Kamil Koczur

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.
w G. P. G.

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2017 r.

sprawy **T. O.** ur. (...) w K.

syna T. i H.

oskarżonego z art. 62 ust. 2 ustawy z dn. 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 21 września 2016 r. sygnatura akt IX K 453/14

na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

2. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów procesu postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 1220/16

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje.

Apelacja obrońcy nie jest zasadna i na uwzględnienie nie zasługuje. Sąd I instancji w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie dowodowe zasadnie ustalając sprawstwo i winę T. O.. Zastrzeżeń nie budziła również przyjęta przez Sąd orzekającą kwalifikacja prawna występku oskarżonego.

Sąd merytoryczny prawidłowo również ustalił, wskazał oraz ocenił wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar wymierzonej kary dostosowując rozstrzygnięcie w tym zakresie do stopnia zawinienia oskarżonego oraz stopnia szkodliwości społecznej popełnionego przez niego przestępstwa, z uwzględnieniem realiów faktycznych przedmiotowego przypadku, jak również sylwetki, właściwości i warunków osobistych T. O. oraz jego dotychczasowego sposobu życia.

Na tym tle orzeczoną karę izolacyjną, która mimo iż jest stosunkowo wysoka ocenić należało jako zasłużoną i pozbawioną cech rażącej i niewspółmiernej surowości.

Oskarżony był do chwili obecnej karany czterokrotnie, w tym uprzednio trzy razy i dodatkowo raz następczo. Aktualnego przestępstwa dopuścił się przy tym w otwartym, biegnącym okresie próby związanym z warunkowym zawieszeniem wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie Sądu Rejonowego w Gliwicach – sygn. akt IX K 943/12 (wyrok z dnia 25 kwietnia 2013 r.). Nadużył tym samym w sposób rażący udzielonego mu wówczas zaufania i dowiódł, że przyjęta wtedy pozytywna prognoza kryminologiczno–społeczna okazała się chybiona. Dość zarazem powiedzieć, iż chodziło tu o skazanie za identyczne przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Co więcej, obecnego czynu dopuścił się T. O. w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk, będąc wcześniej skazany i odbywając karę pozbawienia wolności również za występki z art. 59 ust. 2 wspomnianej wyżej ustawy.

Omawiana karalność, łącznie ze skazaniem następczym dowodziła nieskuteczności względem oskarżonego stosowanych dotąd kar – tak bezwzględnych, jak i mających charakter wolnościowy, a co za tym idzie – niepoprawności T. O., braku poddania się przezeń procesowi resocjalizacji i utrwalonej demoralizacji.

Pierwsze chronologicznie skazanie oskarżonego miało miejsce dawno, bo w 2002 r. Od tego momentu upłynęło już wiele lat. T. O. dysponował przeto dostatecznie długim okresem czasu, by zmienić postawę życiową, czego jednak nie uczynił, na co wskazywało popełnione obecnie przestępstwo.

Z drugiej strony, na korzyść oskarżonego przemawiało praktycznie wyłącznie przyznanie się do postawionego zarzutu, jednakże okoliczności w jakich doszło do ujawnienia przestępstwa nie pozwalały na nadanie owej okoliczności większego procesowego znaczenia. Miało to bowiem miejsce w toku przeszukania mieszkania T. O., a tym samym w sytuacji, gdy trudno było ukrywać fakt posiadania amfetaminy oraz tabletek ekstazy i mefedronu.

Z kolei, żadnych pozytywnych danych na temat aktualnego sposobu życia oskarżonego nie dostarczyły wyniki wywiadu środowiskowego (vide: k 458- 459).

Podsumowując, okoliczności obciążające przeważały w rozpatrywanym przypadku zdecydowanie nad okolicznościami łagodzącymi. Sąd odwoławczy tym samym nie doszukał się najmniejszych podstaw, by skutecznie zakwestionować rozstrzygnięcie w zakresie kary pod kątem jej rozmiaru. W konsekwencji nie było żadnych przesłanek do rozważań na temat podstaw do warunkowego zawieszenia jej wykonania. Takowe już formalnie nie istniały.

Z tych wszystkich względów zaskarżony wyrok jako słuszny utrzymany został w mocy. O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono jak w pkt. 2 wyroku niniejszego.